

פני, ד - המים, ה - ויאמר. הרי חמשה אחרים. אחר כך נאמר יהי אור, הרי עקר ושרש של השושנה שהכל אחוז בה.

עדות ליחוד. חמשה עלים חזקים, השרש והיחוד שאחוזים בו שלשה עשר עלים אלו. (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' - הרי חמשה עלים של השושנה. אחר - זהו העקר והשרש שהכל אחוז בו. סוד (עדות ליחוד. חמש תבות שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחר, אלו חמשה עלים חזקים של השושנה. שרש ויסוד אחוזים בו. זהו אחר. והוא עקר ושרש שהכל אחוזים בו. שלשה עשר עלים אלו סוד) של שלש עשרה בחשבון, חותם המלך.

בא וראה, פדגמת השושנה בין החוחים, (שיר השירים ב) כך הם ישראל בין העמים עובדי כוכבים ומזלות, וכך פנסת ישראל בין שאר המוני השרים הממנים. כל זמן שהשושנה עומדת סגורה ואינה פתוחה, אין בה ריח, ולא מעלים אותה ולא מוציאים אותה מתוף הקוצים. אבל בפעם שהשושנה פתוחה, מעלה ריח, ואז מוציאים אותה מתוף הקוצים, ונהנית מהם פנסת ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. והקדוש ברוך הוא לא שלח אותה לנו אלא ללכת לדרפנו.

ובחבור קדמון, אמר רבי אלעזר לאביו, הרי שמעתי על אלו האיברים האטומים בסוד הקרבנות. איברים אחרים, הסוד שלהם מהו? אמר לו רבי שמעון לרבי אלעזר, אלעזר בני, כל שאר איברים שמבפנים, סוד עליון הוא.

בא וראה, הלב הרי נאמר, אבל לב זה הוא אש ששורף, ואם לא שהזמין אליו המלך העליון את פני הראה, שמביאים לפניו הרוח מרוח שנושבת מתוף בשמים עליונים, הנה שורף את העולם ברגע אחד.

פתח ואמר, (בראשית יט) זה המטיר על

סהדוּתָא לִיחודָא. חמש עלין תקיפין, שרשא ויחודא, דאחידן ביה תליסר עלין אלין. (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי, הא חמש עלין דשושנה. אחד, דא היא עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה.

רזא (ס"א סהדוּתָא ליחודא. חמש תיבין שמע ישראל יי אלהינו ה' אינון חמש עלין תקיפין דשושנה. שרשא ויסודא אחידן ביה דא הוא אחר, ואיהו עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה. תליסר עלין אליו רזא)

דתליסר בחושפנא, גושפנא דמלכא.

הא חזי, פגוונא (שיר השירים ב) דשושנה בין החוחים, הכי אינון ישראל בין עמין עובדי כוכבים ומזלות. והכי פנסת ישראל, בין שאר אכלוסין רברבן ממנן. כל זמן דשושנה קיימא אטימא, דלא פתיחא, לית בה ריחא, ולא סלקין לה, ולא מפקין לה מגו גובין, בשעתא דשושנה פתיחא, סלקא ריחא, פדין אפיקו לה מגו גובין. ויתנהי בהו פנסת ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי, וקודשא בריך הוא לא שדרה לן אלא למיהף לאורחן.

ובחבורא קדמאה. אמר רבי אלעזר לאבוהי, הא שמענא אלין

שייפין אטימין, ברזא דקרבנין. שייפין אחרנין, רזא דלהון מאי. אמר ליה רבי (דף רל"ד ע"א) שמעון לרבי אלעזר, אלעזר ברי, כל שאר שייפין דלגו, רזא עלאה איהו.

הא חזי, לבא הא אתמר, אבל לב דא איהו נורא דדליק, ואלמלא דזמין לגביה מלכא עלאה כנפי ריאה, דאתיין לקמיה רוחא, מרוחא דנשיב מגו בוסמין עלאין, הוה אוקיד לעלמא ברגעא חדא.

פתח ואמר, (בראשית יט) ויי המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש, אמאי אוקיד